

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شماره ویژه پیشرو

۲۹ جولای ۲۰۱۱

«انسان ها می میرند، اندیشه ها زنده می مانند»

انسان تنها موجودی است که می تواند تصمیم بگیرد کی باشد، چه بکند، برای منافع کی کار کند و بالاخره چگونه فاصله زندگی تا مرگ را طی نماید. انسان می تواند تصمیم بگیرد که وطنفروش باشد، جاسوس یا سرجاسوس باشد، فکر و قلم خود را در گرو منافع صاحبان وسایل تولید قرار دهد، خنثی باشد، در مغالزه با اشغالگران ایمان خود را به ایدئولوژی اش ببازد و یا سربلند زندگی کرده و با افتخار بمیرد. در زندگی سیاسی انسانها، راه میانه وجود ندارد یا مرتجع، خود فروخته، وطنفروش، خنثی، بی خاصیت، مدالگیر، انجوباز و... می باشند یا انقلابی.

نورانی شخصیت اندیشمند و مبارز پاکباز کشور تا آخرین لحظه زندگی، قلمش را همچون شمشیر بران به دست داشت و از منافع توده های زحمتکش و ستمدیده کشور در مقابل کاخ سرمایه و استبداد و استعمار دفاع نمود. او در طول تاریخ مبارزاتی اش برای یک لحظه هم از راه و فکرش عدول نکرد، دالر نگرفت، دروازه سفارتخانه ای را نکوبید و به پای چکمه پوشان، گل نریخت. او آزاده و سربلند زندگی کرد و درس آزادی را به رهروانش آموخت. نورانی در زمان تجاوز قشون سوسیال امپریالیزم شوروی، در بستر داغ مبارزه سلاح گرفت و علیه متجاوزان به نبرد آغاز کرد. او در مقابل دشمنان وطن و مردم سرآشتی نداشت؛ تا توان داشت به افشای جنایات و خیانت های عاملان برپادی کشور پرداخت و در هیچ لحظه ای از زندگی مردم زحمتکش را فراموش نکرد.

داد نورانی بعد از حضور نظامی امریکا و متحدین آن در افغانستان، روزنامه نگاری را وسیله قرار داد و اندیشه اش را بین توده ها برد و از این طریق زمینه رشد آگاهی سیاسی وطنپرستان، آزادیخواهان و بالاخره توده ها را فراهم ساخت. نورانی حرفهایش را به گوش زحمتکشان و نیروهای آزادیخواه کشور رساند و جمع وسیعی را با اندیشه اش آشنا ساخت. موضع گیری های صریح و به موقع "نورانی" که در هر جمله آن دفاع از منافع طبقات زحمتکش، افشای چهره های زرد وطنفروشان و ماهیت حضور خارجی ها در افغانستان به وضوح دیده می شد باعث گردیده بود تا توده ها با احترام خاص به او بنگرند. تحلیل های دقیق و به موقع او در جریان بحث ها و نوشته هایش، به مردم امیدواری می داد.

برای ادای دین باید خاطر نشان ساخت که در آخرین تحلیلی که از موشک پرانی های پاکستان بر خاک افغانستان در جمعی از دوستان خود ارائه کرده بود، با در نظر داشت تمامی مسایل دیگر سیاسی، به این باور بود که: چون

پاکستان نتوانست از طریق طرح ساختن دیوار سیم خاردار و یا مین گذاری در سرحد، خط دیورند را رسمیت بخشد، حالا می‌خواهد در اوضاع آشفته سیاسی فعلی کشور که از یکطرف هیاهوی خروج نیروهای خارجی از افغانستان گوش فلک را کر کرده و از جانب دیگر موضوع عقد پیمان ستراتیژیک بین امریکا و دولت کرزی، بازار تبلیغات را گرم ساخته، اکنون پاکستان می‌خواهد با این جنایت فجیع، سند تثبیت «رسمی» سرحد فعلی بین افغانستان و پاکستان را از دولت کرزی به دست آورد.

قابل یادآوریست که چند روز قبل مقامات پاکستانی با صراحت اعلان نمودند، تا زمانیکه موضوع سرحد حل نگردد، این موشک پرانیها ادامه خواهد داشت.

نورانی برای مردم زحمتکش و تحت ستم شعر می‌گفت و از هر کلمه شعرش بوی عشق به زحمتکشان به مشام می‌رسید. او نویسنده متعهد به راهش بود؛ اوضاع سیاسی افغانستان، منطقه و جهان را به خوبی تحلیل می‌کرد. او آموزگار بزرگ، پدر دلسوز و بالاخره انسانی از تبار زحمتکشان بود که تمام فکر و انرژی اش را در راه خدمت به تغییر کیفی زندگی اکثریت توده‌های تحت ستم قرار داد که بیشتر از ۹۵ درصد جامعه را در بر می‌گیرند. با آنکه خوب می‌دانست که اینهمه کار او را از پا درخواهد آورد و هر لحظه مرگ خود را در برابر چشمانش می‌دید، اما روزانه بیشتر از پانزده ساعت کار با هدف را وظیفه خود می‌دانست.

او با تهدیدهای گوناگون امنیتی روبرو بود، اما هرگز ترسی به دل راه نداد؛ تا جائیکه عده‌ای از مخالفان سیاسی اش تهدید کرده بودند که دهانش را با باروت پر خواهند کرد؛ اما این تهدیدها نتوانست او را قدمی از مبارزه اش فاصله دهد.

با آنکه "نورانی" در میان ما نیست، اما رهروانش با عزم متین و قلب پر از عشق به مردم، راه و اندیشه او را ادامه میدهند. زمانی چه گوارا، انقلابی بزرگ امریکای لاتین گفته بود: «انسان‌ها می‌میرند، اندیشه‌ها زنده می‌مانند.» اکنون که "نورانی" به خواب ابد فرو رفته است، اما راه و اندیشه او برای ابد زنده خواهد ماند و راهش تا فتح قله‌های پیروزی ادامه خواهد یافت.